

не при селото Флаунда, гдѣто веднага почнали да се трупатъ русскитѣ войски и турцитѣ обърнали своето внимание къмъ тѣзи точка.

На 12-й главнокомандующий се завърналъ и тайната за преминаванието повѣрилъ на ген. Драгомирова, като му казалъ да се распореди съ нуждитѣ за това средства.

Въ това врѣме русситѣ открили отъ батареитѣ си по цѣлото течение на Дунава отъ Браила до Видинъ силенъ огънь който продължавалъ 72 часа. Въ първия день избухналъ въ Руссе пожаръ на нѣколко мѣста. Сжщо и турцитѣ отправили масса гюлета и поврѣдили нѣкои здания въ Олтеница и Гюргево.

На 13-й вечеръта русситѣ открили още по силенъ огънь срещу Никополь гдѣто построили и 8 батареи въоружени съ обсадни топове. А въ турцитѣ не оставало вече никакво сѣмѣние, че опитътъ за преминаванието ще стане на друго мѣсто.

На 14-й сутренъта, Драгомировъ повикалъ при себе въ градеца Бей, началницитѣ на всички отдѣлни части на повѣрени му отрядъ, на които, слѣдъ като открилъ врѣмето и мѣстото за преминаванието, казалъ: „Всички, виѣ, господа, ще се подчинявате на офицеритѣ които ще ржководятъ преминаванието. Въ корабитѣ ще се варди пълна тишина; по никоѣ начинъ не трѣбва да се отговаря на неприятелския огънь; на раненитѣ помощ нѣма да се подава. Внушете на войницитѣ, че никакъвъ сигналъ не ще да има, нѣ да слушатъ приказанията на командиря: — *варди коршума, не пускай го даромъ, стрѣляй на месо, взрви напредъ — коляй! убиешъ турчина — мълчи и не говори.*

Опредѣлената за този походъ войска (14-та дивизия) обѣдвала по рано отъ обикновенното врѣме, войницитѣ се снабдили съ 4-дневна провизия състояща отъ фунтъ мѣсо и сухари, слѣдъ което потеглили и въ 6 ч. сл. пл. пристигнали въ Зимничъ гдѣто се установили на прикрито отъ неприятеля мѣсто.

Походния отрядъ билъ распредѣленъ на 7 транспорта по 11 роти пѣхота, сотня пластуни, 60 д. казаци и 8 горски или 7 пѣхотни орджия за всякой.

Въ ч. 9 вечеръта когато нощъта била покрита съ тъмни облаци и росния дъждъ я правилъ още по мрачна, почнали да спускатъ въ водата приготвенитѣ 208 понтона.